

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo CLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

errore, sequitur, currit, peruenit, inuenit, gaudet, pro-
cidit, adorat: quia non per stellam, non per artem, sed
per Deum, Deum se inuenisse, humana miratur in
carne. Ergo fratres, lectione præsentis non est firma-
matus error magicus, sed solutus. Sed sufficiant ista
hodie, ut per Deum quæ sunt in sequentibus clare
elucescant.

De eisdem, Sermo C L V I I.

Dominicæ festiuitates causas suas suis vocabulis
eloquuntur: nam sicut nascendo Christus diem
dedit natalem, & resurgendo resurrectionis diem de-
dit, sic lumine signorum diem suæ illuminationis
ostendit. Qui enim nascendo ante humano corpore
se velauit, postea operando ipse se cœlesti reuelauit
arcano: post Deus ipse apparuit trino modo, qui ho-
mo in partu paruit singularis. Merito ergo solenni-
tas præsens epiphaniæ vocabulo nuncupatur, in qua
illuxit deitas, quæ nostra nobis obscurabatur in car-
ne. Ista est fratres, ista est festiuitas, quæ concepta
tempore diuerso peperit tria deitatis insignia. Per
epiphaniam magi Christum Dominum muneribus
mysticis confitentur, & cultores siderum, noctis inco-
læ, auctorem lucis densis inueniunt in tenebris: ut
sit hoc authoris gratia, non sit hoc industria sic quæ-
rentis, non sit stellæ, sed Dei: sit creatoris donum, non
sit beneficium creaturæ, non sit humanæ artis, mu-
neris sit diuini. *Ecce magi, inquit, ab Oriente venerunt,
dicentes: Vbi est qui natus est. Rex Iudæorum? Vidimus
enim stellam eius in Oriente, & venimus adorare eum.
Vidimus stellam eius. Et quid non eius? Stella eius
est, non ille stellæ. Stellam eius. Quæ accepit esse, sed
non dedit, stellam cuius ortum tenebat auctor,
non quæ ortum tenebat auctoris. Stellam eius. Ve-
nientem*

Mat. 2.

nientem non à genesi, sed à genitore: mandato, non fato: non à computatore, sed ab auctore: non quæ daret ortum, sed quæ sustineret occasum. Stellam non legiferam, sed signiferam: ferentem non dierum ordinem, sed noctium lumen. Stella hæc ministra viæ, non vitæ: comes magorum, non cognata Christi: non dominantis domina, sed ancillula seruatorum. Sed dicit aliquis: Quare magi? Quare per stellam, si cum stellis cum origine nulla causa est, nulla ratio cum naturâ? Quare magi? Quare stella? Vt per Christum ipsa materia terroris sic fieret salutis occasio: quemadmodum per Christum mortis causa, causa facta est vitæ. Hostem proprio mucrone turbare singulare est insigne virtutis. Apud magos in culpa, erat ignorantia, non voluntas: & erat in crimine non studium, sed error. Quærere Deum, & nescire quærere, necessitas magis est, quam reatus. Fuit ergo pium, vt & Deus inuenire se quærentibus daret, & culpam deputeret errori. Denique Paulus iudicio tali de persecutore factus est prædicator: quia per zelum legis impugnabat legem, & in Deum Dei amore peccabat. Hinc est quod fides currit ad Paulum, perfidia ad ignorantiam recurrit. Sed adhuc dicit auditor: Esto quod stella, non nutu proprio, sed Dei iussu ostenderet viam quærentibus magis: vnde tanta munerum scientia mysticorum, vnde donorum sacramenta tanta? Non Chaldæa arte, sed de prisca sanctorum traditione maiorum, erant isti de genere Noe, de filiis Abraham, qui Christum nasci per Deum didicerant, non per artem, eumque hominem, Deum, Regem, moriturum alto cognouerant sacramento. Hinc est quod apta patrum fidei munera portauerunt: vt aurum Regi, incensum Deo, morituro myrrham scienter offerrent, talique munere & pietati

satisfacerent & honori. Sed de Magis ista sufficiant.

Ioh. 1. Per epiphaniam Christus in nuptiis aquas saporauit in vinum, vt Christum nuptiis interfuisse virtutis fuerit, non voluptatis, non fuerit humanitatis, sed potestatis: signi fuerit causa, non ventris: ebrietatis non fuerit apparatus, fuerit deitatis ostensio. Denique vbi aqua mutauit naturam, mox patefecit auctorem, & elemētorum, creator mutatione reuelatus est creaturæ. Fœlices nuptiæ, fœlices illæ, quibus Christus est præsens, non luxu, sed virtutibus consecrantur. Quid ibi non transiit in gratiam, vbi aqua transiit in vinum? Per Epiphaniam Christus Iordanis alueum baptisma nostrum consecratus intrauit, vt quos nascendo in terra susceperat, hos renascendo releuaret in cœlum: in se haberet liberos, quos præter se viderat esse captiuos: faceret vitales ipse, quos culpa fecerat esse mortales: perpetuos redderet, quos mors dederat temporales: & quos diabolus exules fecerat terrenorum, hos ipse in cœlestibus sibi faceret esse consortes. Hinc est fratres, quod Spiritus sanctus tunc toto se fudit illapsu, quando pater de cœlestibus clamat. Hic est filius meus dilectus: vt quibus in creandis nobis operatio fuerat vna cum filio, vna fieret de nostra reparatione dignatio, sicque Christus diuerso tempore vno eodemque die magorum munere, atque mutatione, atque patris voce Deus trino testimonio nosceretur, fieretque de trina ostensione Christi Epiphaniæ vna & sacrata solennitas.

De eisdem, Sermo C LVIII.

Sæpe quærimus, quare sic mundum Christus intrat, & ventris experiatur angustias, partus patitur iniuriam, sustineat vincla pannorum, cunabula toleret imbecilla, lachrymis vberum nutrimenta disquirat